19 MIŁUJĘ BLIŹNIEGO JAK SIEBIE SAMEGO

Cele katechetyczne

- przekazanie prawdy o obecności i bliskości Pana Boga w życiu ludzi – wezwanie do życia według przykazania miłości Pana Boga i bliźniego;
- uświadomienie, że Pan Bóg dał człowiekowi życie;
- ukazanie, że dobro pochodzi od Pana Boga.

Treści

- bliskość i obecność Pana Boga wśród nas i w naszym życiu;
- Pan Bóg źródłem dobra i ładu w świecie;
- kategorie: dobro i zło;
- wartość osoby ludzkiej;
- przykazanie miłości Pana Boga, drugiego człowieka i siebie samego;
- człowiek świątynią Ducha Świętego.

Wymagania

Uczeń:

- wymienia najważniejsze przymioty Pana Boga – dobroć, miłość;
- wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej;
- wyjaśnia, że Pan Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest zawsze blisko nas;
- wskazuje ślady Bożych darów w codzienności i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie;
- wymienia przejawy dobra i miłości w relacji z innymi ludźmi i z samym sobą;
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego;
- wyjaśnia, co znaczy „kochać bliźniego jak siebie samego".

Postawy

Uczeń:

- wyraża wdzięczność za Boże dary, za dar swojego życia;
- pragnie czynić dobro, stara się unikać zła wobec samego siebie, swej duszy i ciała;
- ufa Panu Bogu, który jest dobrem, naśladuje Go w dobroci i kierowaniu się miłością wobec siebie samego i bliźniego.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – miłość bliźniego jak siebie samego w literaturze i filmie; przykłady bohaterów lektur lub filmów, którzy poświęcali się dla innych;
- edukacja muzyczna – śpiew wybranej piosenki o miłości Pana Boga i człowieka (np. „To przykazanie");
- wychowanie fizyczne – wdzięczność Panu Bogu za stworzenie człowieka, za jego ciało; dbałość o zdrowie, higiena i ubiór odpowiedni do pogody;
- edukacja językowa – wzbogacenie słownictwa o pojęcia: „Pan Bóg", „człowiek", „bliźni", „miłość", „przyjaźń", „ofiarność".

Środki dydaktyczne

Pismo Święte; podręcznik; ilustracje osób różniących się od siebie – w różnym wieku, różnej rasy, różnych zawodów, z różnych rejonów kraju i świata.

Metody dydaktyczne

Prezentacja ilustracji; czytanie na głos; omawianie tekstu; śpiew; pogadanka; rozmowa kierowana; wklejanie; rysowanie; nauka na pamięć; wspólna modlitwa.

Propozycja realizacji

1. Wywieszenie na tablicy ilustracji różnych osób: mężczyzn, kobiet, dzieci, osób różnej rasy, niepełnosprawnych. Obejrzenie ilustracji i rozmowa o tym, co łączy te osoby. Doprowadzenie do wniosku, że każda

ilustracja przedstawia człowieka, tzn. najwspanialsze stworzenie Boże, które ma duszę, rozum, wolną wolę, zdolność do miłości. Omówienie, że godność człowieka wynika też z tego, że Pan Bóg chce w nim mieszkać, że od chwili Chrztu Świętego jesteśmy Jego świątynią.

2. Przeczytanie i wyjaśnienie fragmentu biblijnego (Mt 22, 39). Uświadomienie, że Pan Bóg uczy człowieka miłości i wzywa do kochania samego siebie i bliźnich. Wyjaśnienie treści tekstu z podręcznika. Podkreślenie, że dla wielu miłość do Pana Boga jest oczywista, trudniej jest z miłością do drugiego człowieka, a najtrudniej – z kochaniem samego siebie. Uświadomienie, że mądra miłość samego siebie jest naszym obowiązkiem. Przypomnienie lekcji o sumieniu, o tym, że rozum i rozsądek pomagają rozróżnić prawdę od fałszu, dobro od zła, ułatwiają przewidywanie, co może się stać.
3. Omówienie ilustracji z podręcznika obrazujących dbanie o ciało i o duszę. Wykonanie zadania 1.
4. Śpiew piosenki „To przykazanie"; wyjaśnienie tekstu, wyciągnięcie wniosków dla swego postępowania.
5. Wykonanie zadania 2 z podręcznika i ćwiczenia z *Kart pracy*.
6. Wykorzystanie fragmentu wybranej literatury dziecięcej albo przypowieści o miłosiernym Samarytaninie. Omówienie treści tekstu i podanie przykładów, jak uczniowie chcieliby być traktowani przez innych. Rozmowa o tym, jak sami odnoszą się do kolegów i koleżanek, do członków rodziny (np. czy szybko spełniają prośby rodziców, jak chętnie dzielą się czymś z innymi).
7. Nauka modlitwy *Przykazanie miłości*.
8. Powtórzenie i podsumowanie lekcji. Sprawdzenie wykonania zadań z podręcznika. Podziękowanie Panu Bogu podczas wspólnej modlitwy za to, że dał nam przykazanie miłości i że pomaga nam w czynieniu dobra. Inicjowanie modlitwy spontanicznej. Prośba, by dzieci dziękowały za dobre rzeczy, które mogą w sobie rozwijać, a także za swoich bliźnich, za tych komu mogą pomagać i służyć.
9. Praca domowa – dzieci wycinają z *Kart pracy* dolny pasek z poleceniami odsyłającymi do *Domownika* (mogą wkleić go do dzienniczka ucznia lub zeszytu służącego do komunikacji z rodzicami). Zachęcenie uczniów do wykonania zadania wraz z rodzicami.